

הונגריה אשתו של הלוחם

כשהופיעה ברחוב סטאלין (לשעבר רחוב אנדרשי) מספר 60 בבודפשט, במפקדת ה' משטרה, אשה זקנה וכפופה, לא שם איש לב אליה. אולם כשמשרה את שמה לפקיד, עבר רחש בבית כולו. השם: קון * אף כי מעטים זוכרים כיום בעולם את בלה קון, הרי פעם עורר סערה של הערצה ושנאה בעולם כולו — לא פחות מאשר השמות טיטו ומאו כיום. כי בלה קון, שבוי מלחמה

מין איש שהדבר אמנם יכול לקרות באמריקה. אולם מאז שינו רבים את דעתם. הסיבה: ג'ו מקארטי. עד לפני שנתיים היה יוסף ריימונד מקארטי אדם בלתי ידוע לחלוטין, סינר צעיר (41) שאיש לא שם אליו לב. אולם הוא החליט לעשות משהו. באחד מנאומיו הכריז: "אני מחזיק כאן בידי רשימה של 205 איש. אנשים אשר שריהטון יודע שהם קומוניסטים, ושהם בכל זאת עובדים במשרד החוץ וקובעים את מדיניותו!" הטענה עוררה הרעצה, הסינר הקים ועדת חקירה. בחקירה זו לא המציא מקארטי

הסינר: כל הנתון מודעות לשני עתונים אלה, הרי הוא סוכן קומוניסטי. התוצאה: ביטול מודעות רבות, אשר בלעדית אין קיום לעיתון אמריקאי. המחאה הפומבית של אגודת העיתונים, שכינה פעולה זו בשם "סחיטה", לא הועילה בהרבה. עוד פחות הרעצה פעולה בסינר שמטרתה היתה לגרש את מקארטי ולבטל את חברותו, מאחר ש"הסינר מקארטי העיד במזיד ובתכתיב פות עדות שקר, ביצע רמאות מחושבת כלפי העם והסינר של ארצות הברית." אף סינר טור לא רצה להסתכן ולהצביע בעד החלטה זו.

בעתון ברלינאי-מערבי הופיע מאמר חתום "ע"י הארכידוכס וולדימיר קרילוביץ, בן 34, הטוען שאחרי השמדת משפחת הצאריים, נשאר הוא היורש החוקי לכס "הצאר של כל הרוסים". אמר הדוכס: משך 30 שנה התעלמו מעצמות המערב ממצבם המיואש של נתיני, ה' סובלים תחת הטרור הקומוניסטי. מדינאים שלא היה איכפת להם בשעתו ללחוץ את ידו המגואלת בדם של סטאלין, מגנים עתה את הסובייטים בפומבי. אולם לוא היו מעצמות המערב משמידות את הקומוניזם בעוד מועד, לא היה צורך בתכניות הנוכחיות

השדום בקוריאנה בעיניים אוסטרליות: חוש ההומור הפיני של יוסף פטאדין עכברים נגועים...

הונגרי ברוסיה ב-1915, עבר למחנה הקומור ניסטים, חזר להונגריה אחרי המהפכה האוקראינית. ב-1919 הקים דיקטטורה של הפור לטריון, הלאים בנקים, אחוזות ומפעלים וכל רכוש פרטי מעל למינימום מסוים, דיכא באכזריות כל התנגדות. כחלוץ המהפכה העולמית הקים צבא אדום, פלש לסלובקיה, אך סולק משם על-ידי בנות הברית. שלטונו הגיע לשיאו שטופד-כשמוגר על-ידי צבא התערבות רומני. בלה קון ברח לוינה, אולם אלפים מאנשיו נרצחו בטירור הלבן, במדינה השתלט סטיפן הורטי, האמירל ה' יחיד של מדינה שלא היה לה לא צי, לא אניות ולא חופים...*

עקבותיו של בלה קון נעלמו. זמן מה הוחזק בבית-משוגעים אוסטרי, אחר עבר ל' ברית-המועצות, חזר לאוסטריה ונאסר שם, אך לא הוסגר להונגריה.

אולם ב-1938 נפוצו לפתע שמועות בעולם שהוכירו מחדש את שמו של המנהיג היהודי: די: נמסר שבלה קון נפל קרבן לטיהור הגדול של סטאלין, נהרג בסיביר.

מסמכים סודיים. אלמנתו של קון חזרה להונגריה כאשר שלט בה מתיאס ראקושי (רוטשטיין), הדיקטטור הקומוניסטי היהודי החדש, שהיה הקומיסאר הצעיר ביותר בממשלתו של בלה קון. היא חייתה בדירה מרווחת, יחד עם אחותה, בלטה את ימיה בשקט, אף כי סבלה מאד מרוממות. אולם עתה החליט ראקושי לסלק מעיר הבירה אלמנטים בלתי יצרניים. גברת קון היתה אחת האלמנטים האלה.

אולם אשתו של הלוחם נתגלתה אף היא כלוחמת. הזקנה בת ה-70 נכנסה לחדר של מפקד המשטרה, ביקשה אותו לייצג למת יאס ראקושי לבטל את צו הגירוש. הגימק: כשהגיע ראקושי לשלטון העבירה היא ל' ידידים בניירורק, בלגראד ופאריס מסמכים סודיים שיוכיחו, כביכול, שסטאלין הוא אשר כקד לרצוח את בעלה בסיביר. אם האבד את עצמה לדעת במפקדת המשטרה, יפרסמו ידידיה את המסמכים.

התוצאה, לפי דברי עתון אוסטרי (אנטי-קומוניסטי): ראקושי הרשה לאלמנה להשי' אר בפנסיון בודפשט, אולם הפקיע את הדיר המרוחקת.

ארצות הברית "הצילו את עצי התמר!"

זמן מה אחרי שאדולף היטלר הגיע לשל' טון בגרמניה כתב הסופר האמריקאי סינקלר לואיס (שמת לפני כמה חודשים) ספר בשם הדבר אינו יכול לקרות כאן. המטרה: לה' כיח שבדיוק אותה תופעה כמו היטלר בגרמניה יכולה לקרות בארצות הברית. אלא שהדיקטטור האמריקאי יקם דיקטטורה כדי להציל את הדימוקרטיה, ירצח את קרבנותיו למען החופש, יתקף את המדינות השכנות בשם אחות העמים. עד לפני שנתיים לא הא'

* שיבוש של השם היהודי כהן, הנפוצ בין יהודי הונגריה, אוסטריה וגרמניה. ** הונגרי, שנקרא בלעג, האדמירל הרי כוב' מפני שהיה נוהג לרכב על סוס, זכה לתוארו שעה ששרת בצי המלכותי האוסטרי-הונגרי שהיה לו כוח גדול למדי ביטחוני.

גם שם אחד של קומוניסט במשרד החוץ. במקום זה העמים עלילות על אחדים מן הפקידים הגבוהים ביותר במדינה, בלי שמץ של הוכחה. ומכיוון שבאמריקה היה קיים רוגז רב על משרד החוץ אחרי התבוסה הגדולה בסינר, מצא מקארטי אוזן קשבת. אולם בסינר לא היה לג'ו מזל. יושב ראש ועדת החקירה, הסינר טידינגס, הכריז ש' האשמות מקארטי אינן אלא "מעשה רמאות כלפי העם האמריקאי". תשובתו של מקארטי: כשהגיע מועד הבחירות במדינתו של טידינגס עזר ג'ו לאויבו, הפיץ תמונה מזויפת של טידינגס משוחח עם מנהיג קומוניסטי מפורסם, הנחית תבוסה לטידינגס.

אין ברירה. מאז הפך מקארטי כוח

מכה מתחת לחגורה

למיגר ג'ורל רוברט ו. גרו, בן ה-56, היו דעות ברורות. את הדעות האלה רשם ביומן, שניהל אותו בקפדנות. בין השאר: "עלינו להבין שמלחמה זו (בברית-המועצות) היא מלחמה טוטאלית, ויש להשתמש בה בכל כל-הנשק. במלחמה זו מעשה הגון הוא לה' כות מתחת לחגורה... מלחמה - בהקדם האפי' שרי! עכשיו!"

אולם גרו שכח שגם האויב יכול להסכים עמו להאמין שמכה מתחת לחגורה הוגנת בהחלט. את זאת למד בדרך בלתי נעימה. כאשר נערכה בפרנקפורט הגרמנית ועידה סודית של הנספחים הצבאיים האמריקאים בארצות הגוש הסובייטי, שגרו, בתור האפי'

סנר ג'ו מקארטי ותמונת קרבן... בעצי תמרים

צבאי במוסקבה, הוזמן אליה, נכנס אלמוני לחדר הפרטי, צילם את יומנו והסתלק. כעבור זמן מה הופיע בגרמניה המורחית ספר שבא להוכיח שקציני צבא ארצות הבר' רית הם מרגלים, מחרתיו מלחמה ומשרתי הוולנטריס. בין השאר הופיעו בהזגשה ד' ריו גלוייהלב של הגנרל רוברט גרו. באמריקה השתררה תדהמה. לא מכבר הכ' ריו הנשיא טרומן בקונגרס ש"שום עם די' מוקראטי הירא את אלוהיו יכול אף לחשוב לרגע על מלחמה מונעת." בקונגרס קמה צע' קה. צעק הציר סאטון: "אל נסתפק בנויפה. יש להעמיד את הגנרל בפני בית-דין צבאי." סופו של הגנרל האמין במכות מתחת לחגורה: הוא הוחזר להשיגטון, משמש נור' שא לחקירה משמעתית.

ברית-המועצות לדוכס יש סבלנות

רבים הם האפסורפסים לעצי ברית-המו' עצות — החל מיוסף סטאלין ועד לנשיא טרומן. השבוע נמצא להם אפסורפוס נוסף, שהוא הפעם, בניגוד לגנרליסמו הקוקזי ול' נשיא מדינת מיסורי, רוסי טהור.

צרפת

על הריבה, נייר סודי

משך כמה שבועות עמדה המשטרה הצר' פתית על רגליה. כמה מעטפות גדולות וגיי' רות סודיים ביותר נעלמו ממניסטריון המל' חוזה. לא היה כל ספק שכנופיה מאורגנת היטב של מרגלים סובייטיים קנתה לה דרי' סת רגל במרכז העצבים של מערכת הבטחון הצרפתית.

הימים עברו ושום דבר לא נתגלה. מפק' חים מיואשים טכסו עצה, נזפו איש בפיק' דיו. סוכנים מיוחדים הוכנסו כפקידים וכמנ' קים במשרד המלחמה. עד שסוף סוף ראה אחד הסוכנים האלה דבר שמשך את תשומת לבו, גילה את סוד הריגול הגדול.

הוא ראה: מנקה זקנה, אלמנה בשם לואי קאנון, שנשללה לידה מעטפה סודית ביותר, עטפה בה את הכריכים של ארוחתה. חיפוש מידי בביתה גילה את כל הניירות הסודיים ביותר שנעלמו, כשהם מכסים צנצנות של ריבה מתוצרת בית.

כשהגיע מועד המשפט לא הופיעה הנא' שמת באולם בית הדין. אולם הדבר לא הציל אותה מידי החוק. לואי קאנון זכתה למאסר של שנתיים ולקנס של 60 אלף פרנקים (כ' 170 לירות).

גרמניה

סיבה משכונת

מה הם חיי נשואין? מאז ראשית העולם התחבטו המחוקקים בבעיה זו, מצאו כמה מאות תשובות. תשובה נוספת, אקטואלית יותר, נמצאה עתה "ע"י בית-משפט פוסט-דאם, עיר המלכים הפרוסיים. קבע הושוט: במשטר החיים האנטי-פאשיסטי אין הנשור אין מתבטאים רק ביחסים הגופניים של אדם היושב בעלי-בית נוחים לפני התנור, אלא גם בכוננות פוליטית.

עיקרון אנושי זה הושמע כשהופיע פריץ יקנה, דרש גט מאשתו. היה זה צעד מפתיע למדי, כי כל מכרו של פריץ האמינו שתהיה זאת אשתו אשר תדרוש את הגט. כי לא מכבר נתגלה שפריץ מקיים יחסים בלתי-חוקיים עם אשה מעובדות משרדו. אולם היתה לו לפריץ סיבה משכונת ביו' תר להתנהגותו. כי אשתו לא היתה מרק' סיסטית אמיתית, והסתירות הפוליטיות וה' אידיאולוגיות לא יאפשרו חיי נשואין תקי' גים. דבר זה הכריח את פריץ להכנס ביחסים עם אשה בעלת רמה אידיאולוגית גבוהה יו' תר, כדי לקדם את התפתחותו הרוחנית.

בית-המשפט מצא שפריץ צדק בהחלט. האשמה האמיתית: האשה שתולשתה הפו' ליטית הכשילה את הנשואין.

* שהוצאה להורג על-ידי כיתת-אש בול' שביטנית בחורף 1918.